

РЕОРГАНІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТА ПІДПРИЄМНИЦТВА

Науково-технічний прогрес, зміни в масштабі та напрямках діяльності національної економіки, розвиток міжнародних прогресивних способів укріплення економіки та ринкових процесів торгівлі, використання новітніх методів управління соціально-економічними системами та зміни в структурі ринків збуту і запитів споживачів, вимагають реформування структури й діяльності суб'єктів господарювання, особливо в промисловій сфері.

Суб'єкт господарювання являє собою соціально-економічну систему, яка складається з взаємопов'язаних елементів, які забезпечують здійснення своєї діяльності з чіткою метою отримання економічного ефекту та задоволення потреб споживачів. Для успішної майбутньої діяльності та ефективності суб'єкта підприємництва важливим є його розвиток. Показником розвитку підприємства є результати його виробництва та функціонування, яке орієнтоване на досягнення взаємодії між ресурсами, технологіями, з метою забезпечення виробництва високоякісної продукції, досягнення високої продуктивності праці, тощо. Найбільш доцільним терміном, що характеризує зміни у функціонуванні, структурі та розвитку діяльності будь-якого підприємства, є реорганізація. Обговорюючи проблематику реструктуризації промислових підприємств, можна виділити основні напрями проведення перетворень діяльності суб'єкта.

По-перше, це зміна структури та організації діяльності. Кожний суб'єкт господарювання має організаційну структуру, яка демонструє основні функції формування споживчої цінності: проектування, виробництво, закупівля та логістика, моніторинг якості, реалізація продукції. Також в її обов'язки входить управління діяльністю соціально-економічної системи для забезпечення взаємодії певних елементів, що пов'язані з технологічним циклом її функціонуванням. Впродовж адаптації до змін в зовнішньому середовищі та напрямках економічних процесів кожне підприємство має розв'язати таку проблему, як вибір оптимальної організаційної структури задля подальшого розцвіту, функціонування та забезпечення їх життєздатності у довгостроковій перспективі.

По-друге, це вибір найкращої функціональної структури, тобто об'єднання функцій за характером їх виконання та розподіл їх за підрозділами. Оскільки структурні підрозділи багатьох організацій відносно незалежні один від одного, їх можна збільшувати, скорочувати, ліквідовувати або змінювати будь-яким чином. Завдяки цьому, можна виділити межі та зони проведення реорганізації діяльності. Управлінська зона визначає ефективність здійснення організації діяльності; операційна включає сукупність бізнес-процесів, які формують послідовну діяльність підприємства; допоміжна включає дослідження ресурсозабезпеченості, проведення реорганізації з прогнозом доцільності їх використання.

Отже, реорганізація суб'єкта господарювання включає сукупність заходів для проведення діагностики поточного стану з метою виявлення рівня економічного розвитку та оцінки економічної ефективності підприємства. Вивчення цього процесу дозволяє контролювати збільшення чутливості організації до змін умов. Загалом проведення реорганізації діяльності суб'єкта господарювання надає можливість проводити перетворення суб'єктів господарювання, особливо промислового сектора економіки, шляхом залучення внутрішніх та іноземних інвесторів. Це може допомогти у просуванні та подальшому розвитку підприємства, а також виведення його на вищий рівень серед інших суб'єктів.

Перелік посилань:

1. Александрова В. О., Манойленко О. В. Теоретичні передумови формування організаційно-економічного забезпечення реорганізації діяльності суб'єкта господарювання. Проблеми економіки. 2022. №1. С. 76–82.
2. Семенченко Н.В. Дві основні проблеми реорганізації промислових підприємств. Інвестиції: практика та досвід. 2011. № 10. С. 34-37.